

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.003

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 noiembrie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
413.	—	Lege privind Ordinul <i>Bărbăție și Credință</i>	1-10
783.	—	Decret pentru promulgarea Legii privind Ordinul <i>Bărbăție și Credință</i>	11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 360 din 23 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare	11-13	Decizia nr. 399 din 5 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	13-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.606.	—	Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 8 din 20 octombrie 2004 privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind Ordinul *Bărbăție și Credință*

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Ordinul *Bărbăție și Credință* prevăzut la art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, face parte din categoria decorațiilor pe domenii de activitate.

(2) Ordinul *Bărbăție și Credință* este asimilat în ierarhie, la grade egale, cu ordinele *Virtutea Militară*, *Virtutea Aeronautică* și *Virtutea Maritimă* cu însemne de pace.

Art. 2. — Ordinul *Bărbăție și Credință* se poate acorda:

a) ofițerilor în activitate, în rezervă sau în retragere, funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale

echivalente cu gradele de ofițeri, funcționarilor publici sau personalului civil cu studii superioare, din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale;

b) unităților militare aparținând instituțiilor publice din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale;

c) unităților militare și ofițerilor sau personalului civil cu funcții de răspundere, aparținând statelor cu care România are relații de colaborare în domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale.

Art. 3. — (1) Ordinul *Bărbăție și Credință* se prezintă:
a) pentru militari și funcționari publici cu statut special, sub 3 forme cu valoare ierarhică egală: însemnul, bareta și rozeta;

b) pentru personalul civil, sub două forme cu valoare ierarhică egală: însemnul și rozeta.

(2) Însemnul Ordinului *Bărbăție și Credință* se prezintă sub forma unei cruci de Malta cu brațe egale, despicate, emailată roșu translucid, înconjurată cu o bordură albă și având vârfulurile brațelor crucii terminate cu sfere. Pe aversul medalionului central este aplicată o acvilă, ținând în cioc o cruce ortodoxă, în gheara dreaptă o spadă, iar în gheara stângă un buzdugan și având pe piept scutul mic al stemei României.

Art. 4. — Regulamentul privind descrierea și modul de acordare a Ordinului *Bărbăție și Credință*, pentru fiecare grad, precum și modelul desenat al ordinului sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 5. — (1) Ordinul *Bărbăție și Credință* se conferă de Președintele României prin decret, în baza propunerilor de decorare individuale formulate, potrivit art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 29/2000, de către ministrii de resort și de conducătorii instituțiilor publice din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale, pentru persoanele din domeniile lor de activitate.

(2) Propunerile nominale pentru conferirea Ordinului *Bărbăție și Credință* sunt avizate de Cancelaria Ordinilor, în conformitate cu art. 5 din Legea nr. 29/2000.

(3) Președintele României poate să confere Ordinul *Bărbăție și Credință* și din proprie inițiativă, în proporție de 1% din numărul total stabilit de lege pentru fiecare grad, cu excepția gradului de Mare Ofițer, în conformitate cu art. 4 alin. (3) din Legea nr. 29/2000.

Art. 6. — (1) Repartiția pe ministere și instituții publice din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale a numărului maxim de decorații privind Ordinul *Bărbăție și Credință*, care se acordă anual, se realizează de către Cancelaria Ordinilor, în limitele locurilor vacante.

(2) Pentru prima promoție, la intrarea în vigoare a prezentei legi, se pot conferi maximum 15% din numărul decorațiilor pentru fiecare grad.

Art. 7. — (1) Ordinul *Bărbăție și Credință* este limitat la 8.500 de membri.

(2) Ordinul *Bărbăție și Credință* conferit unităților militare nu intră în numărul prevăzut la alin. (1).

(3) Ordinul *Bărbăție și Credință* conferit cetățenilor străini nu intră în numărul prevăzut la alin. (1).

Art. 8. — Ordinul *Bărbăție și Credință* cuprinde 4 grade. Ierarhia în ordine descrescătoare, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) pct. III.4 din Legea nr. 29/2000, cu modificările și completările ulterioare, este următoarea:

- a) Mare Ofițer;
- b) Comandor;
- c) Ofițer;
- d) Cavaler.

Art. 9. — (1) Atestarea Ordinului *Bărbăție și Credință* se face printr-un brevet, în conformitate cu art. 24 din Legea nr. 29/2000.

(2) Brevetele pentru Ordinul *Bărbăție și Credință* sunt validate, pentru gradele de Cavaler și Ofițer, prin parafa Președintelui României, iar pentru gradele de Comandor și Mare Ofițer, prin semnătura autografă a Președintelui României. Brevetele pentru toate gradele sunt contrasemnate autograf de ministrii de resort sau de conducătorii instituțiilor publice din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale și de

cancelarul ordinilor, în conformitate cu art. 26 lit. b) din Legea nr. 29/2000.

Art. 10. — Membrii Ordinului *Bărbăție și Credință*, indiferent de gradul pe care îl au, sunt numiți *Cavaleri ai Ordinului Bărbăție și Credință*.

Art. 11. — (1) Ziua Ordinului *Bărbăție și Credință* se sărbătorește anual, la data de 3 noiembrie, data primei instituirii a ordinului în anul 1903.

(2) Cu prilejul Zilei Ordinului *Bărbăție și Credință*, ministerele de resort și celelalte instituții publice abilitate să facă propuneri de decorare organizează, cu sprijinul Cancelariei Ordinilor, întrunirea Cavalerilor Ordinului *Bărbăție și Credință*.

Art. 12. — Persoanele decorate cu Ordinul *Bărbăție și Credință* gradul de Comandor și Mare Ofițer, în cazul în care decernarea ordinului nu a fost făcută direct de șeful statului, pot solicita, prin Cancelaria Ordinilor, dreptul de a fi primite în audiență la Președintele României, pentru a-i mulțumi personal. În funcție de programul Președintelui României, Cancelaria Ordinilor va organiza audiența personală sau în grup a celor decorați.

Art. 13. — (1) Calitatea de membru al Ordinului *Bărbăție și Credință* se poate pierde în condițiile prevăzute la art. 52 din Legea nr. 29/2000.

(2) Pentru judecarea faptelor dezonorante, care aduc prejudicii morale membrilor Ordinului *Bărbăție și Credință*, altele decât cele ce au dus la condamnarea membrilor ordinului la o pedeapsă privativă de libertate prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, se constituie un consiliu de onoare, în conformitate cu art. 53 din Legea nr. 29/2000.

Art. 14. — (1) Consiliul de onoare al Ordinului *Bărbăție și Credință* este compus din 5 membri, astfel: un membru din gradele de Cavaler, Ofițer și Comandor și doi membri din gradul de Mare Ofițer. Președinte al consiliului de onoare este, de regulă, cel mai în vârstă membru din gradul de Mare Ofițer.

(2) Consiliul de onoare se alege cu prilejul Zilei Ordinului *Bărbăție și Credință*, pe termen de 5 ani, de cavalerii acestui ordin.

(3) Pot fi realeși, pentru o nouă perioadă de 5 ani, 3 dintre membrii consiliului de onoare, dintre care cel puțin unul din gradele inferioare.

(4) Ministerele de resort vor pune la dispoziție, prin rotație, spații adecvate desfășurării activității consiliului de onoare.

Art. 15. — (1) Cavalerii Ordinului *Bărbăție și Credință* pot semnala consiliului de onoare fapte comise de alți membri ai ordinului, considerate că aduc prejudicii morale acestora.

(2) Ca urmare a semnalării, se convoacă consiliul de onoare și persoana în cauză, în termen de maximum 30 de zile de la sesizare.

(3) Cavalerii Ordinului *Bărbăție și Credință* pot semnala și direct Cancelariei Ordinilor fapte comise de alți membri ai ordinului, considerate că aduc prejudicii morale acestora. Ca urmare a semnalării, Cancelaria Ordinilor convoacă consiliul de onoare și persoana în cauză, în termen de maximum 45 de zile de la semnalare.

(4) În cazul în care persoana supusă judecării nu se prezintă la termenul fixat, consiliul de onoare o convoacă la alt termen, iar în cazul neprezentării și a doua oară, cazul va fi judecat în lipsă.

(5) Consiliul de onoare deliberază și decide după cercetarea cazului, dar nu mai târziu de 60 de zile de la prima întrunire pentru cazul respectiv. Dacă faptele aduse

la cunoștință sunt întemeiate, consiliul de onoare poate propune Cancelariei Ordinilor retragerea decorației.

(6) Retragerea decorațiilor se face prin decret semnat de Președintele României, la propunerea Cancelariei Ordinilor, cu aplicarea prevederilor art. 59 din Legea nr. 29/2000.

Art. 16. — Consiliul de onoare al Ordinului *Bărbăție și Credință* judecă și faptele socotite dezonorante ale persoanelor decorate cu Medalia *Bărbăție și Credință*.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 18 octombrie 2004.
Nr. 413.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

ANEXA Nr. 1

REGULAMENT

privind descrierea și modul de acordare a Ordinului *Bărbăție și Credință*

Art. 1. — Ordinul *Bărbăție și Credință* se acordă pe viață.

Art. 2. — (1) Ordinul *Bărbăție și Credință* este limitat la maximum 8.500 de membri, împărțiți pe grade, astfel:

- a) Cavaler — 4.600;
- b) Ofițer — 2.800;
- c) Comandor — 850;
- d) Mare Ofițer — 250.

(2) Depășirea numărului membrilor fiecărui grad constituie o încălcare a prezentului regulament. Decorațiile conferite peste numărul limită sunt nule de drept, iar însemnele se restituie.

Art. 3. — (1) Însemnul gradului de Cavaler al Ordinului *Bărbăție și Credință* se prezintă sub forma unei cruci de Malta cu brațe egale, având diametrul aparent de 45 mm, și este confecționată din argint cu titlul de 925‰, emailată roșu translucid, înconjurată cu o bordură albă, lată de 1,8 mm. Brațele crucii sunt despicate, având la centru, lângă medalion, lățimea de 10 mm și, la vârfuri, lățimea de 17 mm. Vârfurile brațelor crucii sunt terminate cu sfere cu diametrul de 2 mm.

(2) Medalionul central are înălțimea de 15 mm și lățimea de 11 mm, este emailat roșu translucid, iar pe avers este înconjurat de un inel emailat alb, lat de 3 mm.

(3) Pe aversul medalionului central este aplicată o acvilă, confecționată din argint, înaltă de 14 mm, lată de 9 mm, ținând în cioc o cruce ortodoxă, în gheara dreaptă o spadă, iar în gheara stângă un buzdugan și având pe piept scutul mic al stemei României.

(4) Pe revers, central, medalionul are inscripționat, în relief, cu cifre și litere înalte de 3 mm: „1903/BĂRBĂȚIE/ȘI/CREDINȚĂ/2004“, reprezentând date istorice privind Ordinul *Bărbăție și Credință*.

(5) Pentru militari, pe avers, medalionul central al însemnului este înconjurat de o ramură de laur, la dreapta, și una de palmier, la stânga, încrucișate, aurite.

În acest caz în consiliul de onoare sunt cooptați pentru cauza în speță și 2 titulari ai medaliei, care vor avea drept de vot deliberativ, conform prevederilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 29/2000.

Art. 17. — Sumele necesare confecționării însemnelor, rozetelor, baretelor, brevetelor, etuiurilor și cutiilor decorațiilor Ordinului *Bărbăție și Credință* sunt asigurate anual de la bugetul de stat, prin bugetul Administrației Prezidențiale.

(6) Însemnul este surmontat de o semicunună din frunze de laur, cu lățimea exterioară de 30 mm și înălțimea de 20 mm, având capetele semicununii unite printr-o bară, prin intermediul căreia se petrece panglica. Pe bară, pe revers, sunt poansonate titlul argintului și numărul curent al decorației.

(7) Panglica, lată de 40 mm și având înălțimea aparentă de 50 mm, este din rips moarat galben, având, începând de la margini, câte o bandă albastră și una roșie, late fiecare de 3 mm și, în centru, o bandă din fir aurit, lată de 3 mm. Pe spate are un sistem de prindere.

(8) Pentru persoanele de sex feminin, personal civil, panglica este pliată sub forma unei funde, realizată prin pliarea unei panglici din rips moarat, lungă de 120 mm și lată de 40 mm.

(9) Bareta se prezintă sub forma unei panglici dreptunghiulare din rips, aplicată pe un suport metalic, lungă de 20 mm, lată de 10 mm și având dimensiunile benzilor colorate ale panglicii reduse la 50%. Pe spate are un sistem de prindere.

(10) Rozeta se prezintă sub forma unei panglici dreptunghiulare din rips, lungă de 16 mm și lată de 6 mm, având dimensiunile benzilor colorate ale panglicii reduse la 40%. Pe spate are un sistem de prindere.

Art. 4. — Însemnul gradului de Ofițer al Ordinului *Bărbăție și Credință* are caracteristicile generale ale însemnului gradului de Cavaler, cu următoarele particularități:

- a) însemnul este aurit;
- b) panglica primește central o rozetă cu diametrul de 20 mm;
- c) bareta este asemănătoare cu cea a gradului de Cavaler, pe care este prinsă o rozetă cu diametrul de 10 mm;
- d) rozeta se prezintă sub forma unui tambur din rips cu diametrul de 10 mm și grosimea de 6 mm, având

dimensiunile benzilor colorate ale panglicii reduse la 40%; pe revers are un sistem de prindere;

e) pentru persoanele de sex feminin, personal civil, pe centrul fundei se aplică o rozetă cu diametrul de 20 mm.

Art. 5. — (1) Însemnul gradului de Comandor al Ordinului *Bărbăție și Credință* se prezintă sub forma unei cruci de Malta cu brațe egale, având diametrul aparent de 55 mm, și este confecționată din argint cu titlul de 925 ‰ aurit, emailată roșu translucid, înconjurată cu o bordură albă, lată de 2,5 mm. Brațele crucii sunt despicate, având la centru, lângă medalion, lățimea de 12 mm și, la vârfuri, lățimea de 22 mm. Vârfurile brațelor crucii sunt terminate cu sfere cu diametrul de 2,5 mm.

(2) Celelalte elemente ale însemnului au caracteristicile generale ale gradului de *Ofițer*, cu următoarele particularități:

a) pe avers, medalionul central, emailat roșu translucid, are înălțimea de 20 mm și lățimea de 14 mm și este înconjurat de un inel emailat alb, lat de 3,5 mm;

b) acvila, aplicată pe aversul medalionului, este înaltă de 17 mm, lată de 12 mm și este confecționată din argint aurit;

c) însemnul este surmontat de o cunună deschisă din ramuri de laur, cu lățimea exterioară de 33 mm și înălțimea de 27 mm, de care este prins un inel plat, înalt de 25 mm și lat de 3 mm, prin care se petrece panglica; pe reversul inelului sunt poansonate titlul argintului și numărul curent al decorației corespunzătoare gradului;

d) panglica este lată de 45 mm și are lungimea reglabilă, pentru a fi adaptată la circumferința gâtului; benzile colorate au lățimea de 4 mm;

e) bareta se prezintă sub forma unei panglici dreptunghiulare din rips, aplicată pe un suport metalic, lungă de 24 mm, lată de 10 mm și având dimensiunile benzilor colorate ale panglicii reduse la 50%; pe centrul baretei este prins un disc din argint cu diametrul de 5 mm. Pe spate este un sistem de prindere;

f) rozeta gradului de Comandor este formată din suprapunerea rozetei gradului de Ofițer cu cea a gradului de Cavaler. Pe spate are un sistem de prindere;

g) pentru doamne, personal civil, panglica are aceleași caracteristici cu cele prevăzute la lit. d).

Art. 6. — (1) Însemnul gradului de Mare Ofițer al Ordinului *Bărbăție și Credință* este compus din însemnul propriu-zis și placa gradului.

(2) Însemnul propriu-zis și panglica gradului de Mare Ofițer al Ordinului *Bărbăție și Credință* sunt identice cu însemnul și panglica gradului de Comandor.

(3) Placa gradului este o cruce de forma crucii de Malta, cu brațe egale și despicate, având diametrul aparent de 75 mm, și este confecționată din argint diamantat, cu titlul de 925 ‰. Pe placă este aplicat însemnul avers al gradului de Ofițer; lățimea capetelor brațelor este de 33 mm, iar lângă medalion este de 13 mm. Pe revers, într-un medalion central, sunt poansonate denumirea firmei producătoare, titlul metalului și numărul curent al decorației corespunzătoare gradului. Pe spate are un sistem de prindere.

(4) Bareta are dimensiunile celei a gradului de Comandor, pe ea fiind aplicat un romb în relief, din argint,

având diagonala mare de 7 mm și diagonala mică de 4 mm. Pe spate are un sistem de prindere.

(5) Rozeta gradului se prezintă sub forma unei panglici dreptunghiulare din rips argintiu, lungă de 16 mm și lată de 6 mm, peste care se aplică rozeta gradului de Ofițer. Pe spate are un sistem de prindere.

Art. 7. — (1) Cutia în care se păstrează decorația este îmbrăcată, la exterior, în piele naturală galbenă pentru gradele de Mare Ofițer și Comandor și în piele ecologică, de aceeași culoare, pentru gradele de Ofițer și Cavaler, are colțare și închizători metalice; interiorul este căptușit cu pluș și cu mătase de culoare albastră, are inscripționată denumirea firmei producătoare și, în colțul drept jos, este scris numărul de ordine al decorației din gradul respectiv.

(2) Pe capacul cutiei sunt imprimate, auriu, stema României, denumirea și gradul ordinului.

(3) Etuiul în care se păstrează brevetul este îmbrăcat în piele ecologică galbenă pentru gradele de Mare Ofițer și Comandor și cu înlocuitor de piele, de aceeași culoare, pentru gradele de Ofițer și Cavaler.

Art. 8. — (1) Ordinul *Bărbăție și Credință* se poartă, de regulă, cu prilejul Zilei Naționale a României și al celorlalte sărbători naționale sau religioase, cu ocazia Zilei Ordinului *Bărbăție și Credință* și în alte situații stabilite prin regulamente specifice.

(2) Gradele de Cavaler și Ofițer ale Ordinului *Bărbăție și Credință* se poartă pe partea stângă a pieptului.

(3) Gradul de Comandor al Ordinului *Bărbăție și Credință* se poartă la gât, cu panglica prinsă sub cravată, însemnul fiind vizibil la 50 mm în partea stângă, sub nodul cravatei.

(4) Placa gradului de Mare Ofițer al Ordinului *Bărbăție și Credință* se poartă pe partea stângă a pieptului.

(5) Se poartă întotdeauna numai gradul cel mai înalt al Ordinului *Bărbăție și Credință*.

(6) Militarii poartă Ordinul *Bărbăție și Credință* în conformitate cu reglementările din prezenta lege și cu regulamentele militare specifice.

(7) Personalul civil poartă Ordinul *Bărbăție și Credință* în aceleași condiții ca militarii.

Art. 9. — Zilnic, se poartă numai bareta sau rozeta, astfel:

a) bareta se poartă la uniforma militară, pe pieptul stâng al vestonului;

b) la uniforma militară se poartă alăturat baretele tuturor gradelor, în ordinea descrescătoare a acestora, prima fiind cea a gradului cel mai înalt;

c) militarii în ținută civilă, decorați cu Ordinul *Bărbăție și Credință*, poartă numai rozeta gradului cel mai înalt;

d) personalul civil, decorat cu Ordinul *Bărbăție și Credință*, poate purta numai rozeta gradului cel mai înalt. Rozeta se poartă la butoniera de la reverul stâng al hainei sau al taiorului.

Art. 10. — Unitățile militare aparținând instituțiilor publice din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale pot fi decorate cu Ordinul *Bărbăție și Credință* în toate gradele. Însemnul decorației se atașează drapelului de luptă al unității, astfel:

a) la un capăt al panglicii este atașat ordinul, iar la celălalt este un canaf argintiu; panglica este de lățimea specifică gradului, lungă de 2.000 mm;

b) panglica îndoită la jumătate se prinde de hampă sub pajură;

c) placa gradului de Mare Ofițer se prinde de pânză, în colțul superior al benzii albastre, la 100 mm de hampă și de latura superioară a pânzei.

Art. 11. — (1) Conferirea Ordinului *Bărbăție și Credință* se face în mod obligatoriu începând cu gradul de Cavaler, cu excepția primei promoții a ordinului.

(2) Conferirea Ordinului *Bărbăție și Credință* se poate face numai după îndeplinirea, cu rezultate deosebite, timp de 5 ani, a unor funcții militare sau civile în cadrul ministerelor și instituțiilor publice specializate în domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale.

Art. 12. — (1) Pentru a se conferi un grad superior aceleiași persoane, este necesară efectuarea unui stagiu în gradul imediat inferior, astfel:

a) de la gradul de Cavaler la cel de Ofițer — 3 ani;

b) de la gradul de Ofițer la cel de Comandor — 4 ani;

c) de la gradul de Comandor la cel de Mare Ofițer — 5 ani.

(2) Propunerile de conferire trebuie să țină seama de criteriile stabilite în prezentul regulament, inclusiv pentru prima promoție de decorare.

(3) Conferirea directă a gradelor superioare la prima promoție se face ca urmare a unei însumări de merite deosebite, care ar fi putut conduce la acordarea de grade succesive.

Art. 13. — Pentru merite cu totul deosebite, termenul de 5 ani prevăzut la art. 11 alin. (2) și vechimea minimă în grad prevăzută la art. 12 alin. (1) pot fi reduse cu maximum o treime.

Art. 14. — (1) Conferirea unui grad superior duce automat la scoaterea persoanei respective din evidența gradului inferior, locul devenind vacant.

(2) Însemnul gradului inferior rămâne în posesia celui decorat.

Art. 15. — (1) Ordinul *Bărbăție și Credință* recompensează serviciile deosebite aduse statului român în domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale, de către:

a) funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițer, funcționari publici sau personal civil din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și din instituțiile publice din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale;

b) ofițeri în activitate, în rezervă sau în retragere din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale și din instituțiile publice din domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale;

c) unități militare, ofițeri și personal civil cu funcții de răspundere, aparținând statelor cu care România are relații de colaborare în domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale.

(2) Prin *servicii deosebite*, în sensul prezentului regulament, se înțelege:

a) conceperea, pregătirea, organizarea și coordonarea unor acțiuni eficiente privind protecția vieții cetățenilor, a proprietății private și publice și a infrastructurii de interes strategic;

b) organizarea și conducerea unor acțiuni eficiente privind menținerea sau restabilirea ordinii publice;

c) conceperea, coordonarea și conducerea unor măsuri eficiente privind prevenirea și limitarea fenomenului infracționalității și al criminalității;

d) coordonarea și conducerea unor acțiuni eficiente de combatere a crimei organizate transfrontaliere, a traficului ilegal de persoane, droguri, armamente și muniție, bunuri de patrimoniu, materiale radioactive și strategice;

e) organizarea unor strategii specifice vizând combaterea eficientă a fenomenului corupției și de promovare a măsurilor legale privind sancționarea faptelor de corupție;

f) conceperea și organizarea securizării frontierei de stat a României;

g) coordonarea la standarde internaționale a instituțiilor cu responsabilități în domeniul migrației și azilului;

h) derularea de acțiuni eficiente de gestionare a crizelor, de protecție civilă și stingere a incendiilor;

i) aducerea de contribuții meritorii privind asigurarea și administrarea rezervelor de stat;

j) elaborarea de strategii privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare și de administrare a rezervelor pentru mobilizare;

k) conducerea cu eficiență maximă a serviciilor de informații speciale și obținerea unor informații importante pentru asigurarea securității interne, ordinii publice și siguranței naționale;

l) coordonarea eficientă a acțiunilor de prevenire și combatere a fenomenului terorist și de neutralizare a unor acțiuni teroriste și de diversiune;

m) cercetarea științifică și aplicarea în practică în domeniul transmisiunilor speciale și în alte domenii privind securitatea internă, ordinea publică și siguranța națională;

n) aducerea de contribuții meritorii la realizarea și dezvoltarea colaborării dintre România și alte state sau organisme internaționale specializate în domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale, de combatere a criminalității transfrontaliere și a terorismului internațional;

o) aducerea de contribuții meritorii de către unitățile militare specializate în asigurarea securității interne, ordinii publice și siguranței naționale și de către unitățile de învățământ care pregătesc cadre specializate pentru ministerele și instituțiile centrale autonome ale statului privind securitatea internă, ordinea publică și siguranța națională.

Art. 16. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Secretariatul General al Guvernului, pentru instituțiile de specialitate din subordinea sa, ministerele și instituțiile centrale autonome ale statului cu responsabilități în domeniile securității interne, ordinii publice și siguranței naționale vor elabora, în baza art. 15, reglementările specifice domeniului lor de activitate, aprobate prin hotărâre a Guvernului și ordine ale miniștrilor de resort și ale conducătorilor instituțiilor centrale autonome ale statului, în care se vor detalia condițiile în care se poate conferi Ordinul *Bărbăție și Credință*.

Modelul desenat al Ordinului *Bărbăție și Credință* Civili

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

**Modelul desenat al Ordinului *Bărbăție și Credință*
Militari și funcționari publici cu statut special**

**Modelul desenat al Ordinului *Bărbăție și Credință*
Civili**

Gradul de Mare Ofițer

Însemnul propriu-zis al gradului de Mare Ofițer

Placa gradului de Mare Ofițer

Rozeta gradului de Mare Ofițer

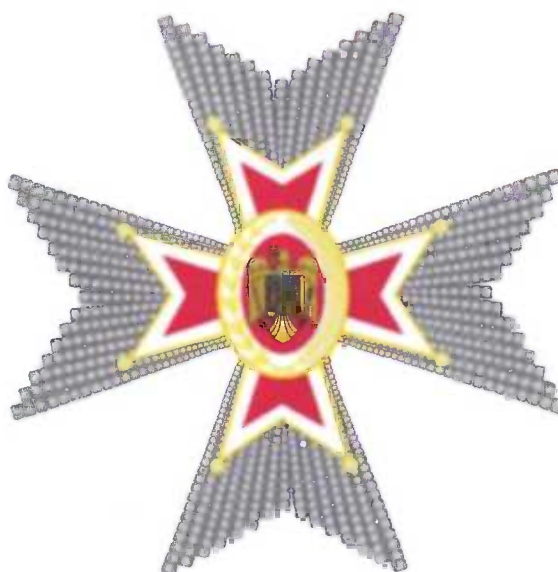

**Modelul desenat al Ordinului *Bărbăție și Credință*
Militari și funcționari publici cu statut special**

Gradul de Mare Ofițer

Însemnul propriu-zis al gradului de Mare Ofițer

Placa gradului de Mare Ofițer

Bareta gradului de Mare Ofițer

Modelul desenat al Ordinului *Bărbăție și Credință*

Panglica gradului de Comandor

Funda pentru persoane civile
de sex feminin gradul de CavalerFunda pentru persoane civile
de sex feminin gradul de Ofițer

CVISION

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind Ordinul *Bărbăție și Credință*

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Ordinul *Bărbăție și Credință* și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 15 octombrie 2004.
Nr. 783.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 360
din 23 septembrie 2004referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată,
cu modificările și completările ulterioare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Tiucă	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Vest și Est 2000 Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.186/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, prin avocat Doru Băjan, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, reiterând motivele expuse în notele scrise și depuse în fața instanței de judecată. Arată, în plus, că importantă în susținerea neconstituționalității Legii contabilității nr. 82/1991 este încadrarea sa juridică de

către Parlament, așa cum aceasta reiese din Monitorul Oficial al României în care actul normativ a fost publicat, și nu numărul de voturi întrunit la adoptarea acestuia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată. În acest sens, arată, în esență, că latura penală a litigiului în cursul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a fost tranșată prin rezoluția Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu soluția de scoatere de sub urmărire penală dispusă asupra autorului excepției, astfel încât dispozițiile art. 40, care au, într-adevăr, caracterul de norme juridice de nivel organic, nu au legătură cu soluționarea litigiului aflat pe rolul instanței de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.186/2003, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Vest și Est 2000 Impex” — S.R.L. din București într-un recurs declarat împotriva unei sentințe prin care s-a respins cererea acesteia de

anulare a unei decizii a Ministerului Finanțelor Publice și a unui proces-verbal de control întocmit de Garda Financiară, exonerarea de la plata sumelor reținute prin actele de control, precum și restituirea acestora.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că Legea contabilității nr. 82/1991 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție, republicată. În acest sens, se arată că, deși legea criticată are ca obiect principal de reglementare domeniul contabilității, ce nu se regăsește printre materiile care, conform Constituției, se reglementează prin lege organică, actul normativ prevede, la art. 40 în forma sa inițială, infracțiunea de fals intelectual, ceea ce atrage, conform art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, adoptarea sa ca lege organică. Se face referire la Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 27 decembrie 1991, unde este precizat regimul de lege ordinară a actului normativ atacat, autorul excepției considerând că autoritatea legiuitoare „a omis” încadrarea acesteia în categoria legilor organice, deoarece „în alte situații similare, când legi ce reglementau domenii ce aparțineau de legea ordinară, dar cuprindeau și infracțiuni, au fost votate ca legi organice”. În sfârșit, se adaugă că „nu se poate susține faptul că art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991 nu ar incrimina o infracțiune, de vreme ce în practica penală s-au pronunțat condamnări pentru încălcarea dispozițiilor acestui articol”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu sunt încălcate dispozițiile art. 74 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „prevederea de la art. 37 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, nu incriminează infracțiunea de fals intelectual ca atare, ca o infracțiune distinctă de cea prevăzută la art. 289 din Codul penal, circumstanțind numai aplicarea Codului penal la faptele contrare dispozițiilor din Legea contabilității”. „Mai mult”, se adaugă, „art. 37 face în mod expres trimitere, în ceea ce privește pedeapsa, la dispozițiile legale în materie, respectiv Codul penal”. În sprijinul argumentelor menționate este invocată și jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 130 din 16 aprilie 2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, republicată, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 61/2001 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 26 august 2002, cu modificările și completările ulterioare.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contravine dispozițiilor art. 76 alin. (1) din Constituție, republicată, care prevăd următoarele:

— Art. 76 alin. (1): „*Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.*”

Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia solicită un control de constituționalitate extrinsecă a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, întrucât critica sa vizează procedura de adoptare de către Parlament a actului normativ aministrat. În acest sens, se arată că Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, contravine normelor constituționale referitoare la adoptarea legilor, întrucât la art. 37 (art. 40 în forma sa inițială) se prevede infracțiunea de fals intelectual; or, potrivit normelor constituționale ale art. 76 alin. (1) și ale art. 73 alin. (3) lit. h), coroborate, infracțiunile se reglementează prin lege organică. Ca atare, legea trebuia adoptată conform procedurii stabilite de Constituție pentru legile organice, și nicidecum pe calea procedurii prevăzute pentru legile ordinare, așa cum Parlamentul a procedat la adoptarea acesteia în ședința din 20 decembrie 1991.

Analizând dispozițiile cuprinse în art. 37 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, Curtea constată că acestea incriminează infracțiunea de fals intelectual, care constă în „*efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț (...) și se pedepsește conform legii.*”

În același timp însă Curtea reține că latura penală a litigiului dedus instanței de judecată a fost tranșată prin Rezoluția nr. 114/P/2000 din 27 decembrie 2001, prin care Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății comerciale — autor al prezentei excepții de neconstituționalitate, întrucât nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual prevăzute de art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991. Așa fiind, doar aspecte de ordin civil constituie, în prezent, fondul dosarului supus judecării în fața instanței de contencios administrativ.

În atare situație, Curtea constată că ne găsim într-un caz de inadmisibilitate, deoarece, așa cum prevede art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția de

neconstituționalitate poate viza numai acele prevederi legale „care au legătură cu soluționarea cauzei“. O decizie a Curții Constituționale nu ar produce nici un efect în speță, întrucât este evidentă lipsa legăturii și a interesului legitim privind ridicarea excepției de către autor și soluționarea cauzei de către instanța de judecată. Caracterul de lege „organică“ sau „ordinară“ a Legii contabilității nr. 82/1991 nu are nici o relevanță pentru rezolvarea recursului formulat de autorul excepției într-o cauză în care se

contestă o decizie a Ministerului Finanțelor Publice și un proces-verbal de control al Gărzii Financiare.

În consecință, potrivit art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de judecată avea obligația să respingă, ca inadmisibilă, printr-o încheiere motivată, excepția de neconstituționalitate, fără a mai sesiza instanța de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vest și Est 2000 Impex“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.186/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 399

din 5 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Ioana Malița și Maria Iosefa Brazdă în Dosarul nr. 8.654/C/2004 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Mariana Bogăcean Georgescu Vâlcea, lipsind autorii excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției, arătând că dispozițiile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 au făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepțiile cu un atare obiect ca fiind neîntemeiate. Însă în cauza de față textul de lege criticat nu are legătură cu soluționarea litigiului la instanța de fond, care are ca obiect modul de distribuire a suprafeței aferente imobilului supus împărțirii, iar nu suprafețele

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor

excedentare. Așa fiind, se impune respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat, potrivit jurisprudenței constante a Curții, este în deplină concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2). Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba această jurisprudență, se opinează în sensul menținerii soluției pronunțate în prealabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 8.654/C/2004, **Curtea de Apel Timișoara – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**, excepție ridicată de Ioana Malița și Maria Iozefa Brazda.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii arată că dispozițiile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 aduc atingere principiului garantării și ocrotirii dreptului de proprietate consacrat de art. 44 alin. (2) teza întâi și de Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Neconstituționalitatea textului de lege decurge din împrejurarea că legiuitorul ordinar a stabilit o măsură reparatorie restrictivă, nesocotind voința legiuitorului constituant, care consacră, prin formula redacțională a dispoziției constituționale de referință, aplicarea principiului reparației integrale și în natură a oricărui prejudiciu cauzat unei persoane prin încălcarea dreptului său de proprietate. De altfel, chiar și art. 21 din Legea nr. 112/1995 stabilește că: *„O dată cu restituirea în natură și dobândirea dreptului de proprietate asupra apartamentelor se dobândește și dreptul de proprietate asupra terenurilor aferente, așa cum au fost determinate la data trecerii în proprietatea statului [...]”*.

De asemenea, art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 instituie o inegalitate de tratament între persoanele care la data preluării în proprietatea statului dețineau o construcție și terenul aferent, față de care măsura reparatorie operează integral, și cele care dețineau în proprietate și o suprafață de teren ce o depășea pe cea aferentă construcției, care beneficiază de o restituire parțială a proprietății.

Curtea de Apel Timișoara – Secția civilă arată că Legea nr. 112/1995 vizează acele categorii de bunuri, existente în patrimoniul statului, care au fost dobândite în perioada comunistă prin acte juridice valabile în raport cu reglementările atunci în vigoare, instituind măsuri reparatorii în folosul foștilor proprietari ai imobilelor cu destinația de

locuințe, trecute cu titlu în proprietatea statului sau a altor persoane juridice. Or, în speța dedusă judecării, s-a stabilit prin hotărâre judecătorească irevocabilă că imobilele în litigiu au trecut în proprietatea statului fără titlu valabil.

În ceea ce privește invocarea art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, instanța apreciază că aceasta este neîntemeiată, legiuitorul având posibilitatea de a face distincție între regimul juridic al proprietăților naționalizate cu titlu valabil și regimul proprietăților care nu au la bază un astfel de titlu, fără a crea discriminări între persoanele cărora li se aplică aceste regimuri diferite.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că textul de lege criticat nu instituie un regim juridic discriminatoriu între titularii de drepturi asupra terenurilor ce fac obiectul Legii nr. 112/1995.

În ceea ce privește dreptul fostului proprietar de a i se restitui imobilul, acesta se naște în viitor, prin pronunțarea hotărârii judecătorești, prevederile constituționale privind garantarea și ocrotirea proprietății aplicându-se numai după reconstituirea dreptului de proprietate. Așa fiind, nu se poate susține în mod pertinent încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, republicată, și nici a celor ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Avocatul Poporului arată că, întrucât foștii proprietari ale căror imobile au fost trecute în proprietatea statului cu titlu și cei ale căror imobile au fost preluate fără titlu se află în situații diferite, se justifică, în mod obiectiv și rezonabil, aplicarea unor tratamente juridice diferite.

Pe de altă parte, stabilirea de către legiuitor a limitelor în care se acordă măsuri reparatorii foștilor proprietari este conformă art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. În plus, este dreptul legiuitorului să aprecieze nu numai cu privire la oportunitatea măsurilor reparatorii, ci și asupra întinderii lor.

În concluzie, excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, republicată, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, dispoziții care au următorul conținut: *„Suprafețele de teren preluate de stat sau de alte persoane juridice, aflate la data de 22 decembrie 1989 în posesia acestora și care depășesc suprafața aferentă construcțiilor, rămân în proprietatea statului.”*

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi din Constituția României, republicată:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 20 alin. (2): *„Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;*

— Art. 44 alin. (2) teza întâi: *„Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.”*

Se apreciază că se încalcă și prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care are

următorul cuprins: *„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 112/1995, acest act normativ stabilește măsuri reparatorii aplicabile foștilor proprietari — persoane fizice — ai imobilelor cu destinația de locuințe, trecute ca atare în proprietatea statului sau a altor persoane juridice, după 6 martie 1945, cu titlu, și care se aflau în posesia statului sau a altor persoane juridice la data de 22 decembrie 1989. Așa fiind, una dintre condițiile de incidență a legii o reprezintă preluarea de către stat, în baza unui titlu, a imobilelor cu destinația de locuințe. Or, analizând obiectul litigiului dedus judecării la instanța de fond, Curtea constată că, în conformitate cu o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, imobilul în discuție a fost preluat de stat fără titlu, astfel încât dispozițiile Legii nr. 112/1995 nu pot fi aplicabile în cauză.

Pe cale de consecință, Curtea reține că dispozițiile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 sunt irelevante pentru soluționarea litigiului și urmează a respinge critica de neconstituționalitate a acestui text ca fiind inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, care prevede că instanța de contencios constituțional *„decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.”*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Ioana Malița și Maria Iosefa Brazdă în Dosarul nr. 8.654/C/2004 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 8 din 20 octombrie 2004
privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit**

În temeiul art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, și în baza prevederilor art. 6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Decizia Comisiei fiscale centrale în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.
nr. 8 din 20 octombrie 2004 privind aplicarea unitară a Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial
unor prevederi referitoare la impozitul pe profit, prevăzută al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 27 octombrie 2004.
Nr. 1.606.

ANEXĂ

DECIZIA COMISIEI FISCALE CENTRALE

nr. 8 din 20 octombrie 2004

privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit

1. Aplicarea prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată

Soluție:

„Acordarea facilităților fiscale prevăzute la art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, republicată, nu este condiționată de o anumită formă juridică a confirmării date de consiliile locale sau județene, după caz, pentru investițiile realizate în zona Munților Apuseni și în Rezervația Biosferei «Delta Dunării».”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”